

Іван Маи́сура.

Дрѣвнихъ Богатырь.

КАЗКА.

З МАЛЮБКАЯ ХУД. І. СТЕЦЕНКО.

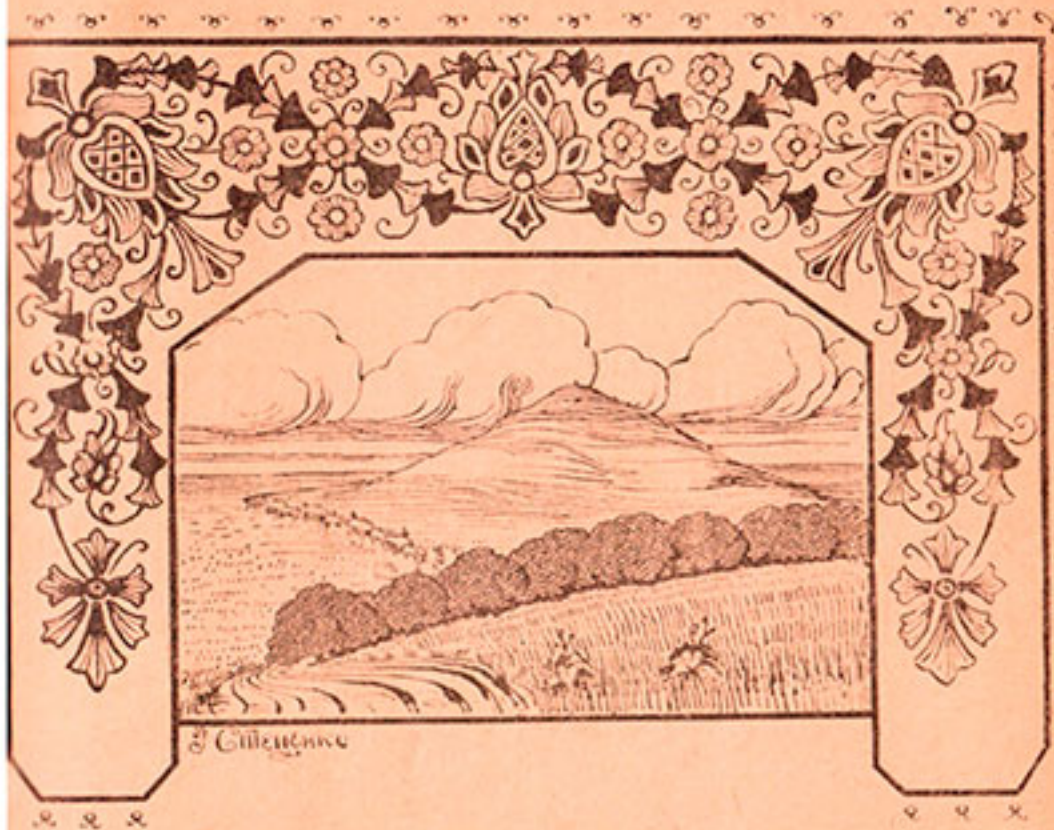

КАТЕРИНОСЛАВ.

Друкарня І. Вісман та І. Мордзілевич, Феодосійська 9.

1917.

17530
17571

Трьомеин Богатирь.

Казка.

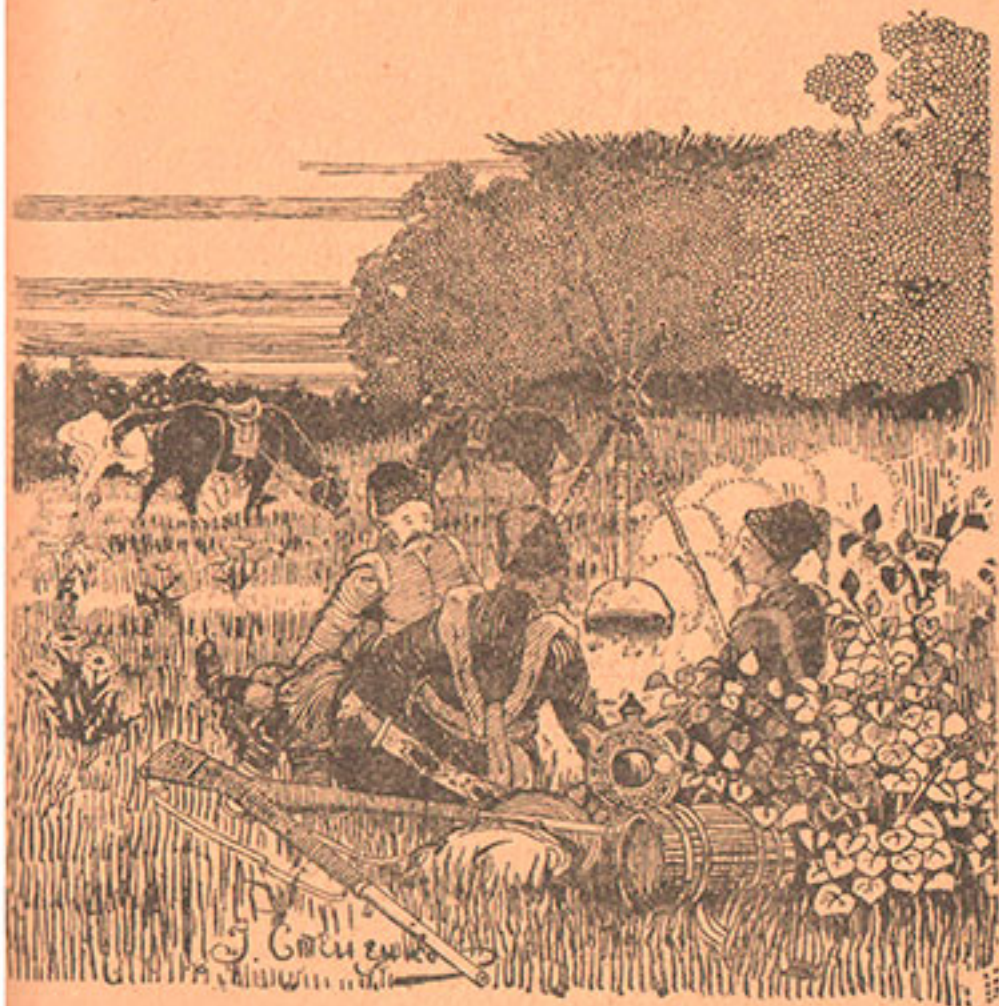
1.

Гей, було це за дідів,
 Ні, брешу, за прадідів:
 За царя старого Хмеля,
 Ще як миру було жменя,
 Чи то може й за Панька,
 Як земля була тонка—
 Так що носом де не ткнеш,
 Там і воду зразу пьеш...

ДМИТРИЙ ПЕТРОВСЬКОГО
 ІСТОРИЧНОГО МУЗЕЮ
 Інв. № 14530

Так оттам ми пополюєм
Може що і загорюєм,
Де ласіше за тетерю *)
На козацьку вечерю.

От діставшися діброви
Подались у-раз на влови;

*) Тетеря—козацька їжа у поході.

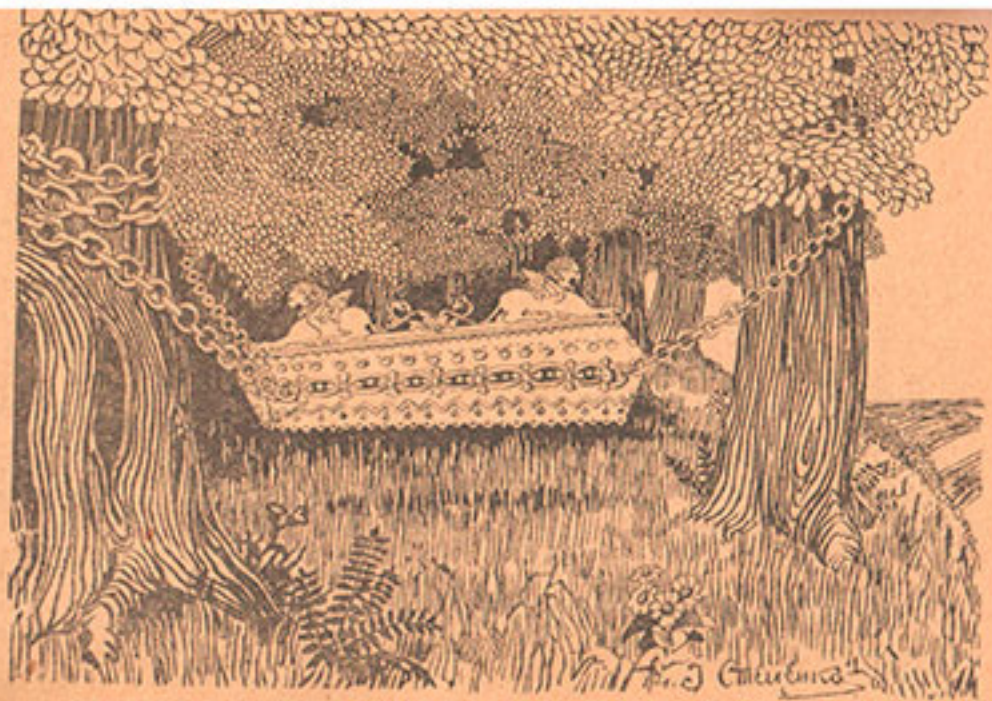
Він вже думав нагукати,
Аж отце... Пречиста Мати!
Щось як грім загрохотіло,
Скрізь одразу потьманіло,

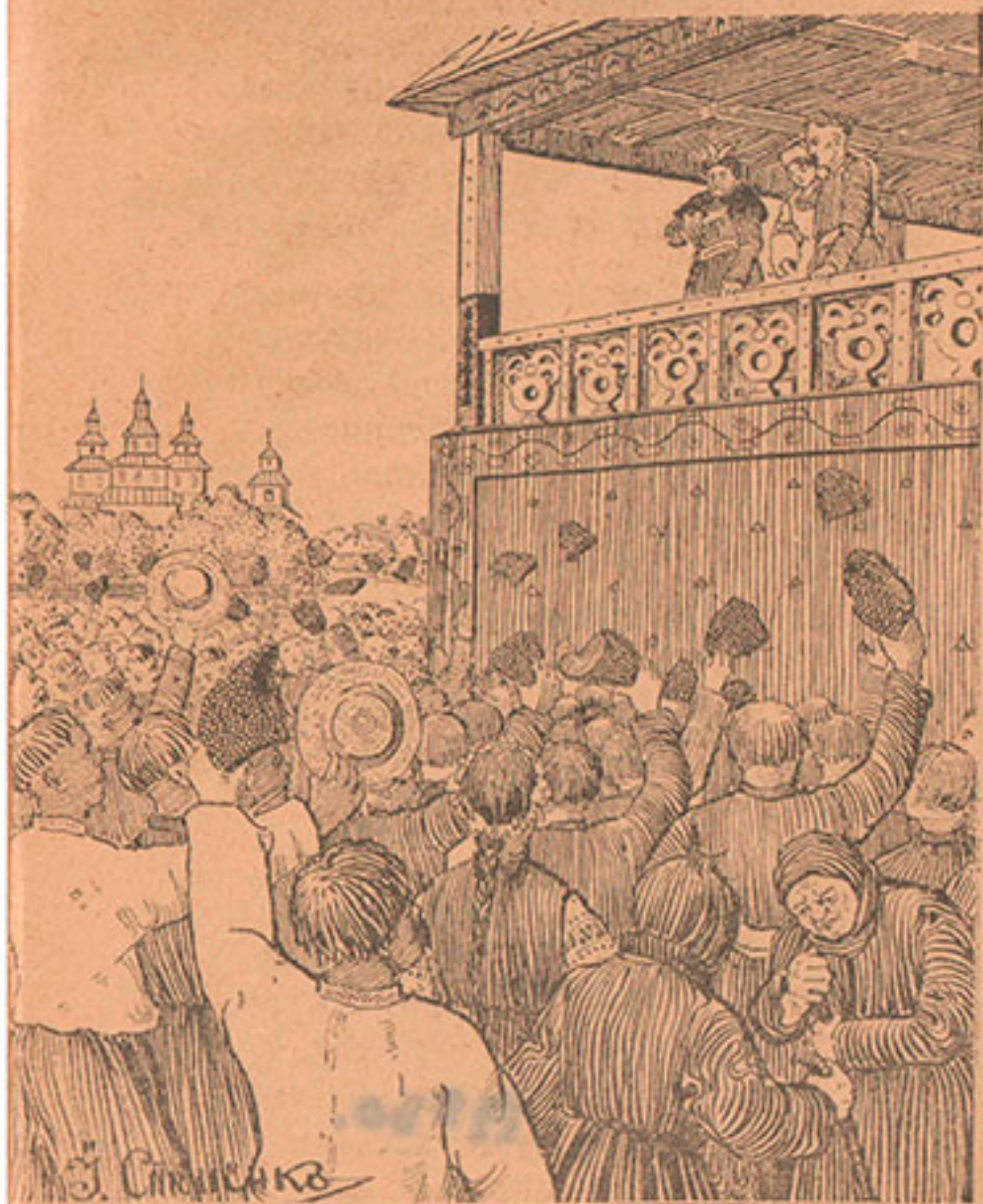
19580.
Тільки канцурья*) нікчемне
Скрізь посипалось навкруги!
Розіходяться ось вдруге,
Тяжко б'ються булавами,
Далі того — келепами,
Все на мотлох потрощили.
Ще ж багато в жоднім сили!

Стало сонце примеркати,
Став Зміяра уклякати,

Щоб тепер багатиря
Мали всі це за царя.
Сурми знову засурмили,
Довбиші знов заgrimіли,

М. С. Сидоренко

M. J. G. B. 1895